

קיא:

שני דיני פרק שלשה עשר כתובות

עין משפט
גר מצוה

עד א מיי פיש מהל
כלאים ה' ד פסג
לארן רפא טועיט י' ד
סיון לא ספיק ו' טו

תורה אור השלם

1. מתיים כל ידיו רפאים
כל יקמו לכן פקדתי
ותשמידים ותאבד כל
זכר למת ישעיה ב' י'
2. ידיו נתקן ונלתי
יקטון הקטנו ורגו שבני
עפר כי כל אורת טלך
וארץ רפאים תפיל:
ישעיה ב' י'
3. ואתם הרבקים ב' י'
אלהיכם תמים כלכם
היום: דברים ד'
4. כי ת' אלהך אשר
אבלה הוא אל קנא:
דברים י' כ'
5. לאהבה את ה' אלהיך
לשמע בקולו ולדבקה בו
כי הוא ייך וארץ יושף
כלשבת על האדמה אשר
נשבע ה' לאבותיך
לאברהם ליצחק וליעקב
לחת לך: דברים ל'
6. ידי פסת בר בארץ
בראש הרים ירעש
כלבנו פרו וירצו מעיר
כעשב הארץ:
החלים ע' ט'
7. וגנותי אל העיר
הזאת להושיעה למעני
ולמען דוד עבדי:
מלכים ב' י' ל'
8. תמנת בקר וחלב צאן
עם חלב כרים ואילים
בני כשן ועתורים עם
הלב כליות חקיה ודם
ענב תשתה חמרה:
דברים ל' ב'
9. אשר לגפן עירור
ולשוקה בני אתנו ככס
בין לבשו ונדס ענבים
סוח: בראשית מ' א'
10. תכלילי עינים מין
ולבן עינים מחלב:
בראשית מט ב'

בלבושיהן. משמע בלבושיהן

שנקברו דהיינו
תכריכן אל נירושלמי דהטשא אמר
רבי לזניו מעטו בתכריכן שעמדין
נדיקים שיעמדו בלבושיהן משמע
מעטו בתכריכן שעמדין נדיקים שלא
יעמדו בתכריכן אלא בלבושיהן
מחיים:

מנשק

שאינן בה סמיכה עמידה שיש בה סמיכה
נוחה הימנה וכן אמרו יצחק ושמועון
ואושעיא אמרו דבר אחד הלכה כר' יהודה
בפרדות ב' דתניא רבי יהודה אומר אפרה
שתבעה אין מריעין עליה לא סוס ולא
חמור אלא מינה אמר רב נחמן בר יצחק
יצחק זה רבי יצחק נפחא שמעון זה ר"ש
בן פזי ואמרי לה ר"ל אושעיא זה רבי
אושעיא רבבי אמר ר' אלעזר עמי הארצות אינן חיים שנאמר ימתיים בל
יחיו וגו' תניא אמר הכי מתיים בל יחיו יכול לכל ת"ל רפאים כל במרפה
עצמו מדברי תורה הכתוב מדבר א"ל ר' יוחנן ב' לא נחא למרייהו דאמרת
להו הכי ההוא במרפה עצמו לעבודת כוכבים הוא דכתיב א"ל מקרא
אחר אני דורש דכתיב כי טל אורות טליך וארץ רפאים תפיל כל
המשתמש באור תורה אור תורה מחייהו וכל שאין משתמש באור תורה
אין אור תורה מחייהו כיון דחוייה דקמצטער א"ל רבי מצאתי להן תקנה
מן התורה ואתם הדבקים בה' אלהיכם חיים כולכם היום וכי אפשר לדבוקי
בשכינה והכתיב כי ה' אלהיך אשר אוכלה אלא כל המשיא בתו לתלמיד
חכם והעושה פרקמטיא לתלמידי חכמים והמהנה תלמידי חכמים מנכסיו
מעלה עליו הכתוב כאילו מדבק בשכינה כיוצא בדבר אתה אומר לאהבה
את ה' אלהיך ולדבקה בו וכי אפשר לאדם לידבק בשכינה אלא כל המשיא
בתו לתלמיד חכם והעושה פרקמטיא לתלמידי חכמים והמהנה תלמידי
חכמים מנכסיו מעלה עליו הכתוב כאילו מדבק בשכינה א"ר חייא בר
יוסף עתידין צדיקים שמבצצין ועולין בירושלים שנאמר ויציצו מעיר כעשב
הארץ ואין עיר אלא ירושלים שנאמר וגנותי אל העיר הזאת וא"ר חייא
בר יוסף עתידים צדיקים שיעמדו בלבושיהן וק"ו מחמה מה ה' חטה שנקברה
ערומה יוצאה בכמה לבושיהן צדיקים שנקברו בלבושיהן על אחת כמה
וכמה וא"ר חייא בר יוסף עתידה א"י שתוציא גלוסקאות וכלי מילת שנאמר
יהי פסת בר בארץ ת"ר יהי פסת בר בארץ בראש הרים אמרו עתידה
חמה שתתמר כדקל ועולה בראש הרים ושמה תאמר יש צער לקוצרה
תלמוד לומר ירעש כלבנו פרו הקב"ה מביא רוח מבית גנויו ומנשבה עליה ומשרה את סלתה ואדם
יוצא לשדה ומביא מלא פיסת ידו וממנה פרנסתו ופרנסתו אנשי ביתו עם חלב כליות חטה אמרו
עתידה חטה שתהא כשתי כליות של שור הגדול ואל תחמה שהרי שועל קינן בלפת ושקלוהו ומצאו
בו ששים לטרין בליטרא אמר ר' יוסף צפריה שיהיה באחד שהניח לו אביו שלשה
בדי חרדל ונפשה אחד מהן ונמצאו בו תשעה קבין חרדל ועציו סיככו בו סוכת יוצרין: אמר ר"ש בן
אין תחליפא קלח של כרוב הניח לנו אבא והיינו עולים ויורדים בו בסולם ודם ענב תשתה חמר אמרו לא
כעולם הזה העולם הבא העולם הזה יש בו צער לבצור ולדרוך העולם הבא מביא ענוה אחת בקרון או
בספינה ומניחה בויתו ביתו ומספק הימנה כפטוס גדול ועציו מסיקין תחת התבשיל ואין לך כל ענוה
וענוה שאין בה שלשים גרבי יין שנא' ודם ענב תשתה חמר אל תקרי חמר אלא חומר כי אתא רב דימי אמר
מאי דכתיב אוסרי לגפן עירה אין לך כל גפן וגפן שבא"י שאין צריך עיר אחת לבצור ולשורקה בני
אתונו אין לך כל אילן סרק שבא"י שאינו מוציא משיי שתי אתונו ושמה תאמר אין בו יין ת"ל ככס
בין לבשו ושמה תאמר אינו אדום ת"ל ודם ענב תשתה חמר ושמה תאמר אין בו יין ת"ל סותה
ושמה תאמר אין בו טעם ת"ל הכלילי עינים מיין כל חך שטועמו אומר לי לי ושמה תאמר לנערים יפה
ולזקנים אינו יפה ת"ל ולבן שנים מחלב אל תיקרי לבן שנים אלא לבן שנים יפשטיה דקרא במאי כתיב כי אתא
רב דימי אמר אמרה כנסת ישראל לפני הקב"ה רבונו של עולם רמוז בעניך דבסום מחמרא ואהוי לי
שיניך דבסום מחלבא מסייע ליה לר' יוחנן דאמר ר' יוחנן טוב המלכין שינים לחבירו יותר ממשקוהו חלב
שנאמר ולבן שנים מחלב אל תקרי לבן שנים אלא לבן שנים רב חייא בר אדא מקרי דרדקי דר"ל הוה איפגר
תלתא יומי ולא אתא כי אתא א"ל אמאי איפגרת א"ל דלית אחת הניה לי אבא ובצרתי ממנה יום ראשון
ג' מאות אשכולות אשכול לגרבי יום שני בצרתי ג' מאות אשכולות שתי אשכולות לגרבי יום שלישי בצרתי
ממנה ג' מאות אשכולות שלש אשכולות לגרבי ויפגרת יותר מחציה א"ל אי לאו דאיפגרת הוה עבדא טפי
רמי בר יחזקאל איקלע לבני ברק חזנהו להנהו עזי דקאכלן תותי תאיני וקנטיף דובשא מתאיני והלבא מייף
מנייהו ומיערב בהדי הדרי אמר היינו זבת חלב ודבש א"ר יעקב בן דוסתאי מלוד לאונו שלשה מילין פעם אחת
קרמתי בנשף והלכתי עד קרסולי ברבש של תאינים אמר ר"ל לדידי חזי לי זבת חלב ודבש של צפורי והוי
שיתסר מילין אשיתסר מילין אמר רבה בר בר חנה לדידי חזי לי זבת חלב ודבש של כל ארץ ישראל
והויא

מסורת הש"ס

א' חולין פט. ומסופת
כלאים פ"ח. ב' ומהדרין
ק"א. ג' וברכות לר'
מטהרין ט"ו. ד' ושמע ס'
פסחים נ"ג. ה' ומהדרין
ט"ו. ו' ומהדרין ט"ו. ז'
ד"ה חטא. ח' ושמע ל"ג.
ט' וז"ל ר' יוסי וז"ל
גמ' י"ג. ט' וז"ל ח"ל דהכס
עניס ושמע כי זכיה
גמ' י"ג. י' ועירובין נ"ג.
י"א ומהדרין ט"ו. י"ב
ט' וז"ל ח"ל דהכס וז"ל
ט' וז"ל ח"ל דהכס וז"ל
מחמה עמנו דר"ל.

גליון הש"ס

תוס' ר"ה בלבושיהן
וכי בלבושיהן מחיים
ויבטיחו וז"ל ח"ל דהכס
הוא דברי אמר לא מהו
דבר כי אילן הוא חזי ויבין
למרי כמו דבר כי אילן הוא
חזי מחמר דלפני פסח רבי
ורבן וז"ל לרנן דעמדין
כלבושיהן שנקברו וז"ל.

הגהות הגר"א

א' נ"ב ח"ל דהכס כחלפין
ז"ל חלפין:

לענין הש"ס

טרייליאה (טרייליאה)
נ"ג מונבד על כלבושיהן.

מוסף רש"י

לא נוחא למרייהו
דאמרת להו רבי. וכן
הקדים ר"ל שמהל דן את
ישראל כל כך לקח חובה
(ומהדרין פ"א). יהי פסת
בר. משמע גלוסקאות
שנחגות ממין פס י'
ומשמע כל מילת מהו
תמות פסחים. ר' מהו
(בבבא מצ' נ"ג) לבצור בה
לענין כל מילת, כי
תק' כמו ופסחים ו' כ"ה
חמה: שבת ל' קלח
של כרוב. סמיני של
לחך ישראל היה גדול
כאלון ויצא ג' זבת
חלב ודבש. העולם האלון
חללים והדבש טעם מן
יהחלב זכ מן העולם
וענינים ממין חלב (ומנייה
ו' שיחטר מילין. עשה
עבר מיל ד' פרסאות
ו' ו' לדידי חזי לי זבת
חלב ודבש של כל ארץ
ישראל. כל מילת חזיה
היא זבת חלב ודבש וז'
היא מביי סבי עד אפרה
דמוליקי. שם מוקם וז'
ל' וז' חז' שם.